

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΑΤΡΙΔΑ !
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΟΡΑ !

Παλιό, αλλά πάντα - και ιδιαίτερα σήμερα - επίκαιρο σύνθημα...
Για να μην ξεχνάμε πως οι πρωτομάρτυρες του Σικάγου ήταν μετανάστες...

ΑΘΗΝΑ, 1 ΜΑΗ 1997 - τεύχος 139

111 χρόνια Πρωτομαγιά :
Από το επαναστατικό εργατικό κίνημα στον ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΟΝΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ.

Φίλε Αναγνώστη,

Εκατόν έντεκα χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από τη μέρα, που οι εργάτες του Σικάγου, προτάσσοντας τα ματοβαμμένα πουκάμισα των σκοτωμένων συντρόφων τους και τις μαύρες σημαίες της απελπισίας τους, άνοιγαν το δρόμο στους κοινωνικούς αγώνες της σύγχρονης εποχής.

Από αυτό το αίμα κι από αυτήν την απελπισία των μεταναστών εργατών στη μητρόπολη της καπιταλιστικής σκλαβιάς των εργατών και της ασυδοσίας των αφεντικών, ξεπηδούσε σαν σπίθα και φούντωνε σαν πυρκαγιά το όνειρο της ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ.

Από τότε, από το 1886, η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ φέρνει κάθε χρόνο στη μνήμη μας τους εργάτες που έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες της εξουσίας, στο Σικάγο, στη Βαρκελώνη, στη Θεσσαλονίκη, στην Κωνσταντινούπολη... Φέρνει στη μνήμη μας τους κρεμασμένους μετανάστες, πρωτοπόρους αυτού του ατέλειωτου αγώνα για την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ της εργατικής τάξης, πέρα και πάνω από σύνορα.

Στις 5 Μάη 1997,
δικάζεται και πάλι
ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ.

Αυτή τη φορά, για την εκτέλεση (την 1/4/1984), του εισαγγελέα Θεοφανόπουλου (του εισαγγελέα που, πριν 21 χρόνια - μαζί με τον Τσεβά - **χαρακτήρισε «τροχαίο» την δολοφονία του Αλέκου Παναγούλη (την 1/5/1976). Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ, που έχει καταδικαστεί κατ' απαίτηση των Αμερικανών** (για «κατοχή όπλων» παρά την αρχική του αθώωση), **δικάζεται και πάλι** (μολονότι, αθωώθηκε στην πρώτη δίκη), **ύστερα από αντέφεση κάποιου εισαγγελέα** (ποιού αναλόγου με εκείνο όλων των άλλων δικαστών και εισαγγελέων).

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΠΑΛΑΦΑ
ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ !

Φίλε Αναγνώστη,

Στα 111 χρόνια που πέρασαν από την Πρωτομαγιά του Σικάγου, πολλά έχουν αλλάξει.

Οι εργάτες έγιναν «εργαζόμενοι». «Συναδελφώθηκαν» με τους δημόσιους υπάλληλους (ακόμη και με τους πιο πιστούς λακέδες του κεφαλαίου και της εξουσίας : τους μπάτσους και τους εφοριακούς).

Οι εργατικές οργανώσεις έφτιαξαν «εργατικά» κόμματα κι «εργατικά» συνδικάτα. Με τον καιρό, αυτά τα - αρχικά, επαναστατικά - κόμματα έγιναν κόμματα «θεσμικά» (κι αλλού έγιναν εξουσία). Τα συνδικάτα - αρχικά, μαχητικά - έγιναν ομοσπονδίες και συνομοσπονδίες και, με τη βοήθεια των «σοσιαλιστικών» κομμάτων, έχουν μεταβληθεί σε «κοινωνικούς εταίρους»

(αλλού, ευτυχώς για τους εργάτες, έγιναν απλώς τουριστικά γραφεία).

Φίλε Αναγνώστη,

Αν πει κανείς ότι οι αγώνες αυτών των 111 χρόνων πήγαν χαμένοι, ίσως να μην έχει άδικο.

Κανείς, όμως, (εκτός ίσως από τη συνδικαλιστική ηγεσία, που πέρασε στις γραμμές των λακέδων της εξουσίας) δεν μπορεί να μην διαπιστώσει ότι στα 111 αυτά χρόνια, το όραμα των εργατών δεν έσβησε. Έγινε όραμα όλων των καταπιεσμένων. Όραμα κοκκινόμαυρο (όπως ξεκίνησε) για μια ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ.

Φίλε Αναγνώστη,

Σήμερα, 111 χρόνια μετά την Πρωτομαγιά του 1886, οι καταπιεσμένοι όλης της γης, οι εργάτες, οι άνεργοι, οι πρόσφυγες, οι μειονοτικοί, οι διαφορετικοί, ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα, θρησκεία, συνεχίζουν τον αγώνα.

Η εξουσία, απέναντί τους, οργανώνεται κι αυτή με τη σειρά της. Συγκεντρώνει τους μισθοφόρους της (πολιτικούς, δικαστές, μπάτσους, στρατιωτικούς, εφοριακούς, πουλημένους συνδικαλιστές), γυαλίζει τα όπλα της (από τα κλόμπς μέχρι τα ΜΜΕ) και ετοιμάζεται όχι, όπως θα περίμενε κανείς, για την μεγάλη επίθεση, αλλά για την ύστατη κι απελπισμένη της άμυνα.

Απέναντι σ' αυτή την εξουσία,
απέναντι σ' αυτό το σκυλολόϊ των δικαστών, των μπάτσων, των καραβανάδων, των πολιτικών,
των φοροεισπρακτόρων, των εργατοπατέρων,
ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ
οι άνεργοι, οι μετανάστες, οι πρόσφυγες, οι τριτο- και τεταρτοκοσμικοί.
Κι όπως και τότε, στα 1886,
έτσι και τώρα

ΘΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ
ΤΗ ΜΑΥΡΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΗΜΑΙΑ,
ΓΙΑ ΜΑΣ,
ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ
ΠΙΟ ΛΕΥΤΕΡΗ, ΚΙ ΩΡΑΙΑ !!!

(Νικόλας Άσιμος)

❖❖❖ Να μην ξεχνάμε πως φέτος (στις 26/4/97) συμπληρώθηκαν 11 χρόνια από το ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ στο Τσερνομπίλ, που από τη Σοβιετική Ένωση έχει σήμερα «μετακομίσει» (χωρίς ν' αλλάξει θέση) στην Ουκρανία.
Ας είμαστε σίγουροι ότι ΤΟ ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΞΕΧΑΣΕΙ.
Αρκεί μια ματιά στις ιατρικές στατιστικές για τους θανάτους από καρκίνο.

❖❖❖ Ο περιορισμένος (λόγω οικονομικών) χώρος αυτού του τεύχους δεν μας επιτρέπει ν' αναφερθούμε εκτενώς στην τραγική εξέλιξη της κατάληψης της ιαπωνικής πρεσβείας στο Περού, με την ΑΝΑΝΔΡΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ 14 ΑΝΤΑΡΤΩΝ ΤΟΥ MOVIMIENTO REVOLUCIONARIO TUPAC AMARU.
Αρκούμαστε να επισημάνουμε την συμμετοχή στην σφαγή Βορειοαμερικανών, Γερμανών και Ισραηλινών πρακτόρων και να δηλώσουμε την αηδία που μας προξένησαν οι «χριστιανικότατες» εκδηλώσεις αιμοβόρας χαράς του πάπα Ιωάννη-Παύλου ΙΙ.

❖❖❖ «Μας δικάζουνε μπουμπούκια δικαστές» ήταν ο τίτλος προχθεσινού άρθρου της ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ. Συμφωνούμε με τον τίτλο, αλλά διαφωνούμε με το περιεχόμενο. Δηλαδή, κ. Βαγγέλη Κουτουζή, οι δικαστές είναι «μπουμπούκια» όταν αθωώνουν κι όχι όταν καταδικάζουν;
Κι αφού ο κ. Κουτουζής μας θύμισε ο ίδιος την ύπαρξή του, μήπως θυμάστε και το ποιούς είχε καρφώσει (μαζί με τον Γιώργο Κρεμυδά) σαν «μέλη της 17 Νοέμβρη»;
Δικαιωματικά, λοιπόν, ο κ. Κουτουζής έφπαξε και το «επετειακό» του χαφιέδικου καθεστώτος της 21/4/67...

❖❖❖ Όσο για τις ευχές μας προς την ΑΘΗΝΑΪΚΗ που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο τεύχος, αυτές ΙΣΧΥΟΥΝ. Στο κάτω-κάτω, η εφημερίδα διαθέτει κι άλλους, αξιόλογους και αξιόπιστους δημοσιογράφους.

❖❖❖ Ξέρετε πως ο αδελφός του Κώστα, Σπύρος Σημίτης, που παριστάνει τον καθηγητή πανεπιστημίου στη Γερμανία, είναι απ' τους συντάκτες του γερμανικού νόμου ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ;

6000 ΑΓΡΟΤΕΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΙΚΑΣΤΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΧΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΖΩΗ !!!